

Appel iværksat den 13. februar 2022 af KY til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 1. december 2021 i sag T-433/20, KY mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-100/22 P)

(2022/C 237/33)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: KY (ved advokats N. Maes og J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 1. december 2021 i sag T-433/20 ophæves.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:
- Sagen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Afgørelsen om afslag på appellants ansøgning om tilbagebetaling annulleres.
- Den Europæiske Unions Domstol tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at Retten i forbindelse med behandlingen af appellants annulationssøgsmål begik flere retlige fejl, der hovedsageligt skyldes en forveksling mellem et søgsmål om uberettiget berigelse og en hypotetisk anfægtelse af reglerne om fastsættelse af pensionsrettigheder.

Første anbringende om, at Retten begik en retlig fejl, for så vidt som den lagde til grund, at der forelå et retsgrundlag for den uberettigede berigelse, og om at den appellerede dom ikke er begrundet.

Andet anbringende om, at Retten begik en retlig fejl for så vidt angår anvendelsen af reglen om eksistensminimum.

Tredje anbringende om, at Retten begik en retlig fejl, idet den lagde til grund, at der ikke forelå et tab.

Fjerde anbringende om tilsidesættelse af EU-retten, idet Retten så bort fra retspraksis fra sagen Barroso Truta m.fl. mod Den Europæiske Unions Domstol (dom af 18.9. 2018, T-702/16 P, EU:T:2018:557, præmis 104–106).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 17. februar 2022 — straffesag mod CU

(Sag C-112/22)

(2022/C 237/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Tiltalt i straffesagen

CU

Præjudicielle spørgsmål

1) Er EU-retten, og navnlig artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011⁽¹⁾, artikel 11, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/109/EF⁽²⁾, artikel 29 i direktiv 2011/95/EU⁽³⁾, artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 30 og 31 i den europæiske socialpagt, til hinder for en national lovgivning som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 4 af 28. januar 2019, som ændret og ophøjet til lov nr. 26 af 28. marts 2019, for så vidt som den fastsætter et krav om ti års bopæl i Italien (herunder uafbrudt i de sidste to år på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen og herefter bopæl i landet i hele den periode, hvor støtten ydes) for at få adgang til borgerløn, således at italienske statsborgere, unionsborgere, der er indehavere af opholdsret eller ret til tidsbegrænset ophold, eller fastboende tredjelandstatsborgere, som har haft mindre end ti års bopæl, eller ti års bopæl, men ikke uafbrudt i de sidste to år, stilles ringere end personer i samme kategori, som har haft ti års bopæl, herunder uafbrudt i de sidste to år?

Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende:

2) Er EU-retten, og navnlig artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011, artikel 11, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/109/EF, artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 30 og 31 i den europæiske socialpagt, til hinder for en national lovgivning som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 4 af 28. januar 2019, som ændret og ophøjet til lov nr. 26 af 28. marts 2019, for så vidt som den forskelsbehandler fastboende udlændinge, som kan opnå ret til tidsbegrænset ophold i en EU-medlemsstat efter at have haft fem års bopæl i værtsmedlemsstaten, i forhold til fastboende udlændinge, som har haft ti års bopæl i landet, herunder uafbrudt i de sidste to år?

3) Er EU-retten, og navnlig artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011, artikel 11, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/109/EF samt artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, til hinder for en national lovgivning som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 4 af 28. januar 2019, [som ændret og ophøjet til lov nr. 26 af 28. marts 2019,] der med hensyn til italienske statsborgere, unionsborgere og tredjelandstatsborgere fastsætter et krav om ti års bopæl, herunder uafbrudt i de sidste to år, for at få adgang til borgerløn?

4) Er EU-retten, og navnlig artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011, artikel 11, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/109/EF, artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 30 og 31 i den europæiske socialpagt, til hinder for en national lovgivning som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 4 af 28. januar 2019, [som ændret og ophøjet til lov nr. 26 af 28. marts 2019,] for så vidt som den pålægger italienske statsborgere, unionsborgere og tredjelandstatsborgere, der ansøger om borgerløn, at erklære at have haft ti års bopæl i Italien, herunder uafbrudt i de sidste to år, og fastsætter alvorlige konsekvenser af strafferetlig karakter i tilfælde af falsk erklæring?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen EØS-relevant tekst (EUT 2011, L 141, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004, L 16, s. 44).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).